

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Molnár Marcell Ügyvédi Iroda és dr. Halász Judit ügyvéd által képviselt felperesnek a Dávid, Stanka, Szikla Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. január 28. napján kelt 11.G.41.160/2010/6. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.500,- (Tizenkettőezer-ötszáz) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az alperes - jogi képviselője útján - egyszerűsített cégeljárás keretében változásbejegyzési kérelmet nyújtott be a Fővárosi Bírósághoz mint Cégbírósághoz, melyben a cég székhelyét, tevékenységi körét, képviselőkre jogosultjainak adatait, felügyelőbizottsági tagjait és a tagok adatait érintő változások, valamint a társaság új, egyedüli tagjának üzletrészen alapított zálogjog cégjegyzékbe történő bejegyzésének elrendelését kérte. A kérelemhez egyebek mellett csatolta az alperesi társaság ügyvezetői által kiállított elővásárlási jogról lemondó nyilatkozatát. A cégbíróság a változások

bejegyzését a kérelemnek megfelelően a 2008. december 9. napján kelt Cg.01-09-566830/63. számú végzésével elrendelte. Annak közzétételére 2009. január 22. napján került sor.

A felperes a Fővárosi Bírósághoz 2009. február 20. napján benyújtott keresetében a változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

A keresetét arra alapította, hogy egy 2007. június 13-án megkötött hitelszerződés biztosítékeként az alperes akkori tagjai, így a felperes is, vételi jogot engedtek az üzletrészeikre a C. Zrt. javára. A bank a vételi jog gyakorlására a perben nem álló C.L-t jelölte ki, aki a vételi jog érvényesítése útján 2008. december 8-án az alperes egyszemélyi tulajdonosává vált. Ezzel egy időben alapítói határozatot hozott arról, hogy szerződésminta alkalmazására tér át, és így nyújtotta be a változásbejegyzés iránti kérelmét. A felperes nem vitatta, hogy az egyszemélyi tulajdonos alapítói határozatával erre vonatkozó döntést hozhatott, de álláspontja szerint az csak akkor lehet érvényes, ha az üzletrészek tulajdonjogának megszerzéséhez vezető eljárás tartalmilag és alakilag is megfelelt a jogszabályoknak.

Álláspontja szerint az alperes változásbejegyzés alapjául szolgáló eljárása a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 123. és 141. §-aiba ütközött, melyet a cégbíróságnak észlelnie kellett volna. Hivatkozott a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 3. számú mellékletének II.14., valamint 2. számú mellékletének II.1. ad) pontjára, és a cégeljárás szabálytalanságát abban jelölte meg, hogy a cégbíróság nem észlelte, hogy a 2008. december 8-i változásbejegyzési kérelem mellékletei nem tartalmazznak olyan taggyűlési jegyzőkönyvet, amelyek az alapító határozatának jogszerűségét alátámasztanák. A taggyűlési határozatot ugyanis nem pótolja a társaság – változásbejegyzési kérelem mellékleteként benyújtott – elővásárlási jogról lemondó nyilatkozata. Ennek alapján a cégbíróságnak a változások bejegyzésére irányuló kérelmet a Ctv. 48.§ (7) bekezdés b) pontja alapján el kellett volna utasítania.

A 63. sorszámú végzés egészének hatályon kívül helyezését kérte, nem vitatva, hogy a felperesre a végzésnek csak az 1/013-as alrovata vonatkozik közvetlenül, amelyben a felperest mint tagot a cégbíróság törölte, azonban álláspontja szerint ezen jogszabálysértő adattal összefüggésben jegyezték be az új tulajdonost, illetve a jogsértően bejegyzett új tulajdonos határozatai alapján jegyezték be a többi változást is, így a székhelyet, tevékenységi köröket, stb.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Gt. 125. § (2) bekezdése alapján az elővásárlási jog megsértése miatt külön pert kell indítani, a bejegyző végzés hatályon kívül helyezésére irányuló keresetben erre alappal nem lehet hivatkozni. A Ctv. 65. § (3) bekezdése szerint ebben a perben csak olyan jogszabálysértésre lehet hivatkozni, amelyet a cégbíróságnak észlelnie kellett volna saját eljárásában. Miután a Ctv. 48. §-a értelmében egyszerűsített eljárásban csak a 3. számú melléklet I. részében felsorolt okiratok csatolandók, a felperes nem sérelmezheti alappal a II. pontban felsorolt okiratok vizsgálatának hiányát. A cégbíróságnak nem kell vizsgálnia a bejelentett változás alapjául szolgáló ügyletet.

Az elsőfokú bíróság a 2011. január 28. napján kelt 11.G.41.160/2010/6. számú ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 21.875,-Ft perköltséget.

Döntését azzal indokolta, hogy a beszerzett cégiratokból megállapította, hogy az alperes jogi képviselője az egyszerűsített eljárás keretében benyújtott változásbejegyzési kérelméhez a Ctv. mellékletében meghatározott okiratokat csatolta és megtette a szükséges nyilatkozatát. A jogszabályi előírások értelmében a Ctv. 3. számú mellékletének II. részében felsorolt okiratokat csatolni nem kell, és ha azokat mégis benyújtja a jogi képviselő, azok jogszerűségének vizsgálata ekkor sem tartozik a cégbíróság feladatkörébe. Jelen esetben nem álltak fenn a Ctv. 48. § (7) bekezdésében rögzített, a bejegyzési kérelem elutasítására alapot adó körülmények, ezért a cégbíróság jogszerűen jegyezte be a változásokat az alperes kérelmének megfelelően. Mivel nem kellett csatolni a felperes által hivatkozott 2. számú melléklet I/1. ad) pontjában írt nyilatkozatot az elővásárlási jog gyakorlásával kapcsolatosan, így azt a cégbíróságnak nem kellett és nem is lehetett vizsgálnia a jogszerűség szempontjából. Végül utalt arra, hogy a Ctv. 65. § (1) bekezdése szerint a perindítás joga a felperest kizárólag a változásbejegyzést elrendelő végzés azon adata vonatkozásában illette meg, amely törölte őt az alperes tagjai közül, ezért a végzés többi adata vonatkozásában a keresete ezen okból is megalapozatlan.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntés hozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján.

Fellebbezésében nem vitatta, hogy a társaság tagjai a Ctv. 52. § (2) bekezdése alapján dönthetnek úgy, hogy szerződésminta alkalmazására térnek át. Azt sem vitatta, hogy ebben az esetben a cégbíróság a Ctv. 48. §-a szerint jár el, tehát hiánypótlásra történő felhívásra nem kerülhet sor. Előadta azonban, hogy azon cégeknek, amelyek nem egyszerűsített eljárásban voltak bejegyezve, azonban a jövőben egyszerűsített eljárásban kívánják a változásbejegyzési kérelmeiket bejegyeztetni, a Ctv. 52. § (2) bekezdésében írtak szerint előbb döntést kell hozniuk az áttérésről, az áttérésre vonatkozó döntés meghozatalára pedig az adott társasági formára meghatározott, a létesítő okirat módosítására irányadó szabályokat kell alkalmazni. Hivatkozott a Ctv. 48. § (3) bekezdésének azon rendelkezésére, hogy amennyiben a 3. melléklet II. pontjában felsorolt okiratokkal összefüggésben tartalmi vagy jogszerűségi kétség merülne fel, a jogi képviselő köteles ezen okiratokat a cégbíróság felhívására bemutatni és szükség esetén a cégiratokhoz csatolni. Ebből álláspontja szerint az következik, hogy ha az ügyben kétségesnek mutatkozik, hogy a cég áttért-e szerződésminta alkalmazására, úgy hiánypótlásra felhívó végzésben kell tisztázni a cégbíróságnak az ellentmondást. Ez a szabály alátámasztja azt a felperesi álláspontot, hogy a változásbejegyzési eljárásban a cégbíróság vizsgálódásának köre tágabb, mint a cégbejegyzési eljárásban. A cégbíróság tehát jogosult vizsgálni azt, hogy az áttérésre vonatkozó döntés a döntésre jogosulttól származik-e. A felperes azt kifogásolja, hogy az alperes jogi

képviselője nem csatolt olyan taggyűlési jegyzőkönyvet, amelyek az alapítói határozatok jogszerűségét alátámasztották volna. A taggyűlés tartásának hiánya olyan jogszabálysértés, melyet a cégbíróságnak észlelnie kellett volna. Álláspontja szerint akkor járt volna el helyesen a cégbíróság, ha azt állapítja meg, hogy hiányosak a becsatolt okiratok, mert azok között nem szerepel a jogosulttól származó, a társaságot megillető elővásárlásról rendelkező taggyűlési határozat, illetve a társaságnak az üzletrészek átruházásához hozzájáruló nyilatkozata, melyre hiánypótlási eljárás keretében kellett volna felhívni a jogi képviselőt. Ezzel ellentétes jogértelmezés arra vezetne, hogy a társaság tagjainak tudomása nélkül, sőt akaratuk ellenére, jogorvoslati lehetőség nélkül lehessen döntení egyszerűsített cégeljárásra való - akár jogellenes - áttérésről.

Előadta, hogy nem vitatja, hogy a Ctv. 65. § (1) bekezdése korlátot állít a felperes keresetösségi joga tekintetében, mivel azonban a keresetnek megfelelő döntés kihat a végzés egészére, így jogszerűen kérte a végzés egészének hatályon kívül helyezését.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte érdemben annak helytálló indokaira hivatkozással. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban általa előadottakat, hangsúlyozva, hogy a felperes által állított jogszabálysértéseket a cégbíróságnak nem kellett vizsgálnia, és egyszerűsített cégeljárásban a Ctv. 48. § (6) bekezdésére hivatkozással hiánypótlásra nem kerülhet sor.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, helytálló jogi következtetéssel és megalapozott jogi indokolással utasította el a keresetet.

Miután a Fővárosi Ítéltábla teljes egészében osztotta az elsőfokú bíróság indokolásában foglaltakat, ezért csak rámutat a fellebbezés kapcsán arra, hogy a Ctv. 48. § (3) bekezdésének harmadik mondata, amely szerint a jogi képviselő a 3. számú II. részében felsorolt, a bejegyzési kérelem alapjául szolgáló és nála maradó iratokat köteles a cégbíróság felhívására bemutatni, illetve szükség esetén a cégiratokhoz csatolni, amennyiben ezekkel összefüggésben tartalmi vagy jogszerűségi kétség merülne fel, értelemszerűen nem az egyszerűsített cégbejegyzési eljárásra vonatkozik. Ennek rendje szerint ugyanis szóba sem jöhet, hogy kétség esetén az okiratokat a jogi képviselővel a bíróság becsatoltassa. Ez ugyanis hiánypótlást jelentene, amit a Ctv. 48. § (6) bekezdése kizár. A törvény felperes által hivatkozott rendelkezése alatt tehát nem a cégeljárásban, hanem egy esetleges későbbi törvényességi felügyeleti eljárásban vagy peres eljárásban előírt iratbemutatósi kötelezettséget kell érteni.

Egységes továbbá a bírói gyakorlat, amely szerint amennyiben a kérelem nyomtatványon a jogi képviselő a szerződésminta alkalmazását megjelöli, ez egyet jelent az egyszerűsített eljárás lefolytatása iránti kérelemmel, amelyhez a bíróság kötve van. A cégeljárásra ez esetben a Ctv. 48. §-át kell alkalmaznia, és hiánypótlás kiadására abban az esetben sincs lehetősége, ha esetlegesen kétsége merülne fel abban a kérdésben, hogy jogszerűen tért-e át a cég a szerződésminta alkalmazására.

A kérelem elutasítására csak a Ctv. 48. § (7) bekezdésében taxatív felsorolt okok vezethetnek, és miután az alperes a 3. melléklet I. pontjában meghatározott okiratokat a kérelméhez mellékelte, a jogi képviselő pedig a bejegyzendő adatokra vonatkozó iratok jogszerűségét igazoló nyilatkozatát megtette, nem állapíthatta meg a cégbíróság, hogy a becsatolt okiratok hiányosak. Figyelemmel arra, hogy az elővásárlási jogról lemondó nyilatkozat benyújtása egyszerűsített cégeljárásban nem szükséges, így annak tartalmát, illetve azt, hogy az a jogosulttól származik-e szintén nem vizsgálhatta a cégbíróság, és különösen nem vizsgálhatta azt, hogy az ügyvezetők által kiállított nyilatkozat alapjául a társaság legfőbb szerve hozott-e határozatot, és ha igen, az érvényes határozat-e.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság a felperest az alperes ügyvédi munkadíjból álló költségének megfizetésére. Annak mértékét mérlegeléssel állapította meg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (3), (5) és (6) bekezdései alapján. Az ügyvédi munkadíj az általános forgalmi adót tartalmazza.

Budapest, 2011. év július hó 11. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő

